

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำและไม่ทำวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการทำและไม่ทำวิจัย และเพื่อสร้างสมการจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อการทำและไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ปฏิบัติงานในปี พ.ศ.2553 จำนวน 7 คณะ ประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะสาธารณสุขศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 733 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัย และกลุ่มบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ทำวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ปฏิบัติงานในปี พ.ศ.2553 จำนวน 7 คณะ ประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีจำนวนตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ จำนวน 9 ตัวแปร ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มควรเป็น 10-20 เท่า โดยใช้ ของตัวแปร (Polit, 1996, อ้างถึงใน มานพนาถ ดีอินทร์, 2548 หน้า 70) ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 217 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ บุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัย จำนวน 48 คน และบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ทำวิจัย จำนวน 169 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการอบรม/สัมมนาด้านการวิจัย และประสบการณ์ด้านการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบ (Checklist) และกรอกข้อมูล จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตวิทยาส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการทำวิจัย จำนวน 24 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจิตใจต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัย จำนวน 26 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปเสนออาจารย์เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) และความเหมาะสมในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรทั้งหมด 9 ด้าน แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ .941

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าสถิติพื้นฐาน และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธีวิลค์ แลมบ์ดา (Wilks Lambda) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทระหว่างบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำและไม่ทำวิจัย กลุ่มวิทยาศาสตร์ สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถจำแนกการทำวิจัย ของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 217 คน ซึ่งเป็นบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพงาน สายการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการอบรม สัมมนา ด้านการวิจัย และประสบการณ์ด้านการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1.1 เพศ พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 217 คน ส่วนใหญ่เพศหญิง มากกว่าเพศชาย และเมื่อเปรียบเทียบบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัยและไม่ทำวิจัย พบว่า เพศหญิงมีการทำวิจัยมากกว่าเพศชาย สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ทำวิจัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย

1.2 อายุ พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 30 – 37 ปี และเมื่อเปรียบเทียบบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัยและไม่ทำวิจัย พบว่า บุคลากรที่ทำวิจัยส่วนใหญ่ มีช่วงอายุระหว่าง 30 - 37 ปี รองลงมา ช่วงอายุระหว่าง 22 – 29 ปี ช่วงอายุระหว่าง 38 – 45 ปี และบุคลากรที่ไม่ทำวิจัย ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 22 – 29 ปี รองลงมา ช่วงอายุระหว่าง 30 – 37 ปี ช่วงอายุระหว่าง 38 – 45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาเอก เมื่อเปรียบเทียบบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัยและไม่ทำวิจัย พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัยส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาโท และบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ทำวิจัย ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุด คือ ปริญญาตรี

1.4 อาชีพงาน (ปฏิบัติงาน ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร) พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนมีอาชีพงาน ส่วนใหญ่ มีอายุงาน ระหว่าง 1 – 5 ปี และจำนวนน้อยที่สุด ระหว่าง 16 – 20 ปี และเมื่อเปรียบเทียบบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำและไม่ทำวิจัย พบว่า บุคลากรที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีอายุงาน ระหว่าง 6 – 10 ปี และบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ทำวิจัย ส่วนใหญ่อายุงาน ระหว่าง 1 – 5 ปี

1.5 ประสบการณ์ในการอบรม สัมมนา ด้านการวิจัย พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการอบรม สัมมนา ด้านการวิจัย ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการอบรม สัมมนา ด้านการวิจัย ระหว่าง 0 – 1 ครั้ง และเมื่อเปรียบเทียบบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำและไม่ทำวิจัย พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการอบรม สัมมนา ด้าน

การวิจัย ระหว่าง 0 – 1 ครั้ง และบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการอบรม สัมมนา ด้านการวิจัย ระหว่าง 0 – 1 ครั้ง ไม่แตกต่างกัน

2. การศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากร สายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

2.1 การศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวแปรจำแนกการทำหรือไม่ทำวิจัยของบุคลากร สายสนับสนุนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำนวน 7 คณะ รวมทั้งสิ้น 217 คน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการทำวิจัย รองลงมา คือ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิจัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ

2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นปัจจัยที่เป็นตัวแปรจำแนกการทำหรือไม่ทำวิจัยของบุคลากร สายสนับสนุนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พบว่า บุคลากรสายที่ทำวิจัยมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ด้านผลตอบแทนที่ได้รับ (X_8) และความต้องการการยอมรับนับถือ (X_9)

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นตัวแปรจำแนกการทำหรือไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พบว่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัย ของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 34 คู่ และมีปัจจัยที่ไม่สัมพันธ์กัน จำนวน 2 คู่ มีค่าระหว่าง 0.13 ถึง 0.73 โดยปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ (X_8) กับความต้องการการยอมรับนับถือ (X_9) ($r = 0.73^*$) รองลงมาคือ ทุนสนับสนุนการทำวิจัย (X_6) กับสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งค้นคว้า (X_7) ($r = 0.70^*$) ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัย ของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ เจตคติต่อการทำวิจัย (X_2) กับผลตอบแทนที่ได้รับ (X_8) ($r = 0.13^*$)

4. ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธีลิคัล แลมบ์ดา (Wilks

Lambda) พบว่า การทำวิจัยที่สามารถจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิจัย (X_1) นโยบายและการบริหารงาน (X_4) และผลตอบแทนที่ได้รับ (X_8) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำหรือไม่ทำวิจัย พบว่า การทำวิจัยที่สามารถจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำและไม่ทำวิจัย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิจัย (X_1) และการสนับสนุนของผู้บริหาร (X_5) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการจำแนกประเภท ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$Y = -4.206 + 1.355 X_1 + 1.146 X_4 - 1.350 X_8$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z_Y = 0.808 Z_{X_1} + 0.605 Z_{X_4} - 0.887 Z_{X_8}$$

ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำและไม่ทำวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำและไม่ทำวิจัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล มีค่าเท่ากับ 0.379 และค่าวิลค์ แลมบ์ดา มีค่าเท่ากับ 0.857 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมการจำแนกประเภทสามารถจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำและไม่ทำวิจัย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจำแนกบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำและไม่ทำวิจัย สามารถพยากรณ์จำแนกประเภทบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำและไม่ทำวิจัย ได้เท่ากับ ร้อยละ 62.50 และร้อยละ 69.80 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า สามารถพยากรณ์จำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ทำและไม่ทำวิจัย โดยรวมได้เท่ากับ 68.20

อภิปรายผล

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำและไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 34 คู่ และมีปัจจัยที่ไม่สัมพันธ์กัน จำนวน 2 คู่ มีค่าระหว่าง 0.13 ถึง 0.73 โดยปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ กับความต้องการการยอมรับนับถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's) 2 ข้อ คือ 1) ความต้องการการยอมรับ หรือความผูกพัน หรือความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นและสังคมยอมรับ เช่น การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน และ 2) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคล เป็นความปรารถนาที่จะสามารถประสบความสำเร็จ เพื่อที่จะมีศักยภาพและบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไสว นัยปราโมทย์ (2545, บทคัดย่อ) พบว่า ด้านการใช้งานวิจัยขอตำแหน่งทางวิชาการ และด้านเกียรติประวัติ เป็นปัจจัยสนับสนุนในการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมลพร อมรศิลป์ (2549, บทคัดย่อ) พบว่า ความต้องการการยอมรับเป็นแรงจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีในสถานศึกษาอำเภอสามพราน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทั้ง 2 ด้าน มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยเชิงเหตุและผลในการทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน เพราะความต้องการของมนุษย์ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเลื่อนตำแหน่งหรือเงินเดือน การสร้างชื่อเสียง เพื่อให้สังคมยอมรับนับถือ

2. การศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากร สายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

2.1 การศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวแปรจำแนกการทำหรือไม่ทำทำวิจัยของบุคลากร สายสนับสนุนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำนวน 7 คณะ รวมทั้งสิ้น 217 คน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการทำวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรา นาวารวงศ์ (2538, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในเขตภาคเหนือ พบว่าทัศนคติต่อการวิจัย มีความสัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในเขตภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ เทียนทอง

(2548, บทคัดย่อ) พบว่า ทศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยสามารถร่วมกัน พยากรณ์การผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์พยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การเปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นตัวแปรจำแนกการทำหรือไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุนกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนที่ทำวิจัยมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา หิรัญวงษ์ และคณะ (2547, บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัย เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของการผลิตภาพการวิจัยของนักวิชาการศึกษาศาขอาชีวศึกษาในระดับอุดมศึกษา 2) ด้านผลตอบแทนที่ได้รับ (X_8) และ 3) ความต้องการการยอมรับนับถือ (X_9) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา ถาวร (2545, บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คือ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของอาจารย์ที่เคยทำวิจัยและไม่เคยทำวิจัย พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัสสิทรัพย์บัญญัติ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ส่วนอาจารย์ที่อยู่ต่างคณะกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

3. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นตัวแปรจำแนกการทำหรือไม่ทำวิจัย ที่มีผลต่อการทำและไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยหรือไม่ทำวิจัย ของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 34 คู่ และมีปัจจัยที่ไม่สัมพันธ์กันจำนวน 2 คู่ โดยมีปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ กับ ความต้องการการยอมรับนับถือ ส่วนปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ เจตคติต่อการทำวิจัย กับ ผลตอบแทนที่ได้รับ

4. ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีผลต่อการทำหรือไม่ทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดังนี้

โดยใช้วิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธีวิลค์ แลมบ์ดา (Wilks Lambda) พบว่า การทำวิจัยที่สามารถจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิจัย (X_1) นโยบายและการบริหารงาน (X_4) และผลตอบแทนที่ได้รับ (X_8)

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำหรือไม่ทำวิจัย พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทการทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำหรือไม่ทำวิจัย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำวิจัย (X_1) และการสนับสนุนของผู้บริหาร (X_5) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการจำแนกประเภท ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$Y = -4.206 + 1.355 X_1 + 1.146 X_4 - 1.350 X_8$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z_Y = 0.808 Z_{X_1} + 0.605 Z_{X_4} - 0.887 Z_{X_8}$$

ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำและไม่ทำวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำหรือไม่ทำวิจัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล มีค่าเท่ากับ 0.379 และค่าวิลค์ แลมบ์ดา มีค่าเท่ากับ 0.857 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมการจำแนกประเภทสามารถจำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำหรือไม่ทำวิจัย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจำแนกบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำหรือไม่ทำวิจัย สามารถพยากรณ์จำแนกประเภทบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำหรือไม่ทำวิจัย ได้เท่ากับ ร้อยละ 62.50 และร้อยละ 69.80 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า สามารถพยากรณ์จำแนกประเภทของบุคลากรสายสนับสนุน กลุ่มวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำและไม่ทำวิจัย โดยรวมได้เท่ากับ 68.20

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมบุคลากรสายสนับสนุน ให้เกิดการวิจัยมากขึ้น
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอบรม สัมมนา ด้านการวิจัย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรที่สามารถจำแนกบุคลากรสายสนับสนุนที่มีผลต่อการทำและไม่ทำวิจัย โดยเพิ่มเติมตัวแปรให้มากกว่านี้ อาทิเช่น ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย ด้านที่ปรึกษาในการทำวิจัย ฯลฯ
2. ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำหรือผลิตผลงานวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อหาแนวทางแก้ไขและส่งเสริมให้เกิดการทำวิจัยของบุคลากรได้อย่างแท้จริง